

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia 9. Nondum natus Christo viuit Ioannes. Ioannes ex vtero matris adloquitur Iesvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

Intexitque suo me mater auara dolori.
 Dic, alios compes stringat iniqua pedes.
 Si finis; abrumpam, lex obstrepit aspera lethi.
 Nil mihi cum letho, mens cui plena Deo est.
 Quid traho longæuos ad ferrea pensa labores,
 Cui radio tangit cor propiore puer?
 Et cui cor dulci flos nectaris imbuit imbre,
 Non sine luce, faui quæ simul instar erit.
 Quot meus his radios prælibat ocellus ocellis;
 Et mens illecebris ebria deliquit!
 Quid si porro sinas, largâ mens hauriat urnâ
 Hoc de fonte merum, tum mare dulce fluat.

Elegia 9.

**Nondum natus Christo viuit Ioannes.
 Ioannes ex utero matris adloquitur I E S V M.**

VT puer est, queritur quid nescio flebile vates;
 Voluitur arcanis muta querela labris,
 Sed quid opus linguâ, linguæ de fugacibus auris?
 Flens oculus tacitis cuncta loquetur aquis.
 Quid loquitur, quæris? placido persuadet ocello,
 Et vocat amplexus ô puer alma tuos.
 Quâ licet, ire lubet, quid adhuc moror? ite catenâ.
 Eia celer volucris spes pede rumpe moras.
 Claustra vetant, sed perspicuâ qui lucet ab aluo,
 Ille mihi tenui murmure dicit, abi.
 Promptus abi, victorque reis erumpe latebris.
 Si via septa fugæ est; vis breue rumpat iter,
 Qui præcul immensum spatians eludit in orbem,
 Includi modico limine nescit amor,
 Victor amor rerum; cui non caput ille triumpho est?
 Et pede captiuo vincula serua trahit?
 Effringam, rigidis sed nexa repagula claustris;
 Stat manus in manicis, compedibusque pedes.
 Sic tamen erumpam, per & inuida & inuia rerum.
 Quâ præit hîc Verbum, vox neget ipsa sequi?

P v

Ibe

Ibo comes, comes ibo. Deum, si vincā palato
Lingua sedet, membris omnibus opto loqui.
Sic tibi nunc viuam, vix dum qui viuo parenti,
Tu puer alme parens me tibi saepe paris.

Elegia 10.

**Ioannes ante suam natiuitatem
mira agit.**

P Arturit alma parens. exspectas virgo querelas?
Plaudē. puer matri gaudia sera parit,
Aureus ille puer, primo qui maximus ortu,
Quem coluere nurus, quem coluere viri.
Mente virum sapit ipse, rudi vix sensus in quo
Clauditur: ē clauso carcere liber abit.
Currit, & angustā pes heret compede victus.
Ludit, & adstringunt vincula curta manus.
Cor micat exsultim iua cui vix cordis imago est.
Ante canit preco; quā tuba nata fuit.
Ante chorū ducit, thalamus quā limina pandat.
Ante canit; plectrum quā manus arte regat.
Astra subit, necdā terris qui serpere cepit.
Ante tubam victor premia clara rapit.
Nox graua; & roseo iam Prosporus emicat astro.
Necdūm gemma tumer; foeta stat vna mero.
Iamque auido pede currit, & igneus ambit IESVM,
Iamque tenet metam; nec via pandit iter.
Caestes prius haurit opes, quā colligat artus:
Ante Deo; vitā quā sibi tiro sapit.
Entheus ante pio cor spiritus imbuat igne;
Ignea quā toto corpore vena fluat:
Occupat ante decus regni; quā corporis vsum.
Inclususque vtero sidera liber adit.
Et regit arma; prius quam dux sit idoneus armis.
Et rata palma viret, nec sibi pugna stetit.
Ac media de nocte videt sibi surgere solem.
Panē prior morbo, certa medela venie

Quis